

**Prejemniki lista:**  
Celo leto . . . K 10.—  
Pol leta . . . " 5.—  
Četrť leta . . . " 250.—  
Mesečno . . . " 1.—  
**Prejemniki Avstrije:**  
Celo leto . . . K 15.—  
**Posebne številke:**  
a 10 vinarjev. ::

# STRAŽA

Inserati ali oglasila  
se računajo po 12 vinarjev  
od 6redne petitvrate: pri  
večkratnih oglasilih velja  
::: popust. :::  
„Straža“ izhaja v pe-  
deljek in petek popoldne.  
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravišstvo: Maribor  
Prešernova ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti  
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

## Borba za trdnjavo Przemyśl.

Avstrijska in nemška armada hiti trdnjavi na pomoč. — Rusi izgubili pri trdnjavi že **40.000 mož.** — Rusi se umikajo na celi črti. — Položaj naših čet v Galiciji ugoden. — Rusi so zopet odvzeli Nemcem mesto Lyck v Prusiji. — Na srbskem bojišču slabo vreme. — Boji v okolici Krupanje. — Antwerpen **padel.** — Belgijski kralj ranjen. —

### Avstrijsko-rusko bojišče.

#### Kako korakamo proti Rusom.

Gradec, 10. oktobra.

„Grazer Volksblatt“ je dobil od nekega vojaškega strokovnjaka sledeče poročilo:

Nemška armada je pri Ivangorodu, Radomu in Ostrovcu porazila Ruse. Pri Opatovem, Klimontovu in Sandomirju pa avstrijske čete tako močno pritiskajo na Ruse, da se ti umikajo na celi črti čez Vislo.

Del avstrijske armade je dne 8. t. m. zasedel lepo gališko mesto Rzeszow. Avstrijci, ki prodirajo na južni strani Rzeszowa, imajo zelo slaba in težavna pota. Krajevne razmere v tem ozemlju so take, da bo trajalo delj časa, predno bo ta del naše armade dosegel svoj cilj. Z vso gotovostjo se lahko trdi, da je naloga teh čet, da rešijo trdnjavo Przemyśl. Domneva se, da se je že te dni razvil hud boj med našimi prodirajočimi in ruskimi oblegajočimi oddelki pred Przemyšlom. Na naši strani je upati, da se bo našim posrečilo do dne 11. oktobra, to je do nedelje, doseči stik s trdnjavo. Skoro gotovo se bo pred Przemyšlom kmalu na to razvila velika bitka. Naše čete, ki gonijo Ruse z Ogrskega in Karpatov, nimajo samo naloge, da naženejo sovražnika iz tamošnjega ozemlja, ampak da pridejo čimprej v dotiko z našo glavno armado v Galiciji in ojačijo tako našo bojno silo proti glavni ruski moči. Prodiranje čez Karpate pa je radi naravnih ovir tako težavno, da prodiranje v Galicijo ne gre tako naglo naprej, kakor bi bilo želeli.

Mesto Rzeszow, katero so naši zopet iztrgali Rusom, leži zahodno od trdnjave Przemyśl na reki Visloka ob glavni progi državne železnice Krakov—Lvov. Mesto šteje 25.000 prebivalcev.

### Rusko napadalno prodiranje razbito.

Krakov, 9. oktobra.

„Nova Reforma“ poroča: Rusko napadalno prodiranje na črti Rozwadow—Mielec—Ottinow je popolnoma razbito. Rusi se umikajo v Galiciji v smeri od reke Dunajce na izhod. Naše napadalno prodiranje na levem bregu Visle napreduje uspešno. Med Kielcami in Szezucinom ni nobenega ruskega vojaka več. Umaknili so se vsi v divjem begu proti Ivangorodu. Kakor poročajo, so rusko armado v tem kraju tvorili trije kori pehote in dve diviziji konjenice. Boji po prekoračenju Visle so trajali dva dni in so končali z veliko avstrijsko zmago.

Rusi se hočejo izogniti veliki bitki.

Dunaj, 8. oktobra.

Na izhodnem bojišču se Rusi v velikem obsegu umikajo. V tem trenutku je še dvomljivo, če bo prišlo do velike bitke, ker se je Rusi skušajo izogniti.

### Mi gremo z vso silo naprej.

General Dankl brzojavlja.

Inomost, 8. oktobra.

Inomoškim strelcem je general Viktor Dankl na njihovo čestitko k odlikovanju z železnim križcem poslal naslednjo brzojavko:

„Vam in vsem strelcem priskrbenja hvala in pozdrav. Mi gremo z vso silo naprej in se bomo z božjo pomočjo pretolkli skozi. Na veselo svidenje!“

### Rusi zamanj napadajo trdnjavo Przemyśl.

Dunaj, 9. oktobra opoldne.

Avstrijski generalni štab poroča: Naše prodiranje je prisililo Ruse, ki so napadali našo trdnjavo Przemyśl — v noči na 8. oktober so bili ruski napadi najhujši — da so opustili napadanje. Ruse je to napadanje stalo velikanske žrtve. Včeraj, četrtek, 8. oktobra dopoldne, je odjenjalo nekoliko obstreljevanje trdnjave po ruski artileriji. Deli ruske oblegovalne armade so se začeli umikati z oblegovalne črte. Pri mestecu Lancut so se postavile proti našim prodirajočim četam močne ruske čete. Boj še traja dalje.

Naši so pregnali Ruse iz mesta Rozwadow.

### Pri Przemyšlu padlo 40.000 Rusov.

Dunaj, 9. oktobra.

Rusi so v torek, dne 6. oktobra, prvokrat naskočili trdnjavo Przemyśl. Lotili so se zunanjih trdnjaviških okopov. A prišli niso dalje, kot do žičnih ograj in jarkov pred našimi okopi. Vrniti so se morali z velikimi izgubami. Ogenj naših trdnjaviških topov je grozno moril v ruskih vrstah. Cela trdnjava je bila kakor ognjenik, ki na vse štiri strani bljuje grozovit ogenj. Na tisoče Rusov je zletelo v zrak, ko so prišli na kraje, kjer so naši položili podzemne mine. Ceni se, da so Rusi doselej zgubili pred Przemyšlom že 40.000 mož.

Rusi radi tega tako hitijo z napadi na trdnjavo, ker vedo, da hiti avstrijska in nemška armada obleganecem na pomoč. Položaj je za Ruse vedno slabjši. Sedaj je dvojje mogoče: ali Rusi zapustijo ozemlje pred Przemyšlom, ali pa se spustijo v bitko, v kateri bodo imeli za svojim hrbtom ogenj težkih trdnjaviških topov.

### Rusi beže z Ogrskega.

Dunaj, 9. oktobra.

(Uradno.) Položaj naših čet na Karpatih je zelo ugoden. Rusi se v divjem begu umikajo iz marmaroškega komitata.

Pri mestecu Bocsko, ki leži na potu iz Marmaroš-Szigeta čez Karpate, so naši razbili veliko četo ruskih kozakov. V teh bojih so se posebno odlikovali mladeniči-strelci iz Ukrajine (Rusini).

Naše čete prodirajo čez prelaza Beskid in Bereke na Karpatih proti mestoma Slawsko in Tuholka

v Galiciji. Ruse, ki so bili pri prelazu Uszok od naših hudo tepeji, potiskajo Avstrijci pred seboj mimo mesta Turka v Galiciji.

Poziv gališkim državnim uradnikom.

Biala, 8. oktobra.

Uradni list „Lemberger Zeitung“, ki izhaja sedaj v Biali, prinaša naslednji uradni razglas: Gališki cesarski namestnik poziva s tem gališke državne uradnike vseh kategorij, ki so vsled vojnih dogodkov zapustili svoja mesta in ki še niso naznanili, kje se sedaj nahajajo, naj nemudoma brzojavnim potom naznanijo svoje natančne naslove namestniškemu predsedstvu v Bialo.

### Avstrijsko-srbsko bojišče.

Boji v Srbiji.

Osek, 9. oktobra.

Neko poročilo od srbske meje pravi: da se nadaljujejo boji v notranji Srbiji južno-izhodno od Krupanje z veliko srditostjo. Kljub hrabrosti srbskih čet, ki se jim ne more odrekati, so se vsi srbski poizkusili, da bi iztrgali našim četam v vojaškem oziru zelo važne in ugodne postojanke, izjalovili. Naše čete so odbile vse srbske napade.

V zadnjih bojih so izgubili Srbi zopet mnogo častnikov ter moštva in mnogo vojnega gradiva. — Naše čete so tudi ujele veliko število srbskih vojakov.

Po poročilih teh ujetnikov je posneti, da je položaj srbske armade skrajno neugoden. Tudi v teh bojih so izvršili Srbi več grozodejstev. V zadnjih dnevih je nastopilo slabo in mrzlo vreme. Zdravstveno stanje in razpoloženje avstrijskih čet je prav izborna.

### Nemško-rusko bojišče.

Berolin, 9. oktobra.

Veliki glavni štab poroča dne 8. t. m. zvečer: Na izhodnem bojišču je neka ruska kolona, ki je prišla od Lomže, dosegla nemško mesto Lyck.

Mesto Lyck leži v izhodni Prusiji, kakih 25 km od nemško-ruske meje in 40 km od Avgustowega, koder so bili pretekli teden Rusi poraženi. Iz tega poročila se sklepa, da Rusi zopet z veliko silo prodirajo v izhodno Prusijo.

### Na morju.

Francosko brodogradništvo v Adriji.

Split, 8. oktobra.

„Naše Jedinstvo“ poroča: Iz Dubrovnika smo prejeli vest, da se je francosko brodogradništvo v nedeljo, dne 4. t. m., pojavilo pri Grebenu (zunaj Lupada) in bombardiralo svetilnik na malem otoku Daža. Nato je brodogradništvo izginilo.

Dalmatinski otok Daža leži pred uhom v Grški zalivi.

# Nemško-francosko bojišče

Velikanska borba na Francoskem.

London, 7. oktobra.

Londonškemu listu „Times“ se poroča iz Pariza o velikanski borbi na Francoskem sledeče: Čeprav je imel sovražnik (nemška armada) tuptam še srečo, da je porazil Francoze, je vendar moralično zadržanje francoskih čet neomajeno. Boji na Francoskem bodo brez dvoma od tedna do tedna vedno hujši. Če se posreči Francozom, poriniti Nemce čez mejo nazaj, nemški armadi ne bo več mogoče izvršiti nobenega obkoljevanja. Doživeli bomo take boje iz bližine, ki nas spominjajo na obleganja, v katerih igrajo glavno ulogo sporedni okopi in utrdbe, ki so oddaljene druga od druge le 20 metrov. Ta del vojske bo brez dvoma največji in najgrozovitejši v tej celi velikanski borbi.

## Nemci obstreljujejo mesto Antwerpen.

Po zavzetju sedem najmočnejših antwerpenskih zunanjih predutrdb so namerili Nemci svoje velikanske topove na edino antwerpensko predutrdbo Breen-donk, ki je še branila obstreljevanje notranjega pasu utrdb ter začeli obstreljevati mesto Antwerpen samo. Toda padla je v četrtek zvečer tudi ta zunanja predutrdba in nemški oblegovalni topovi bruhajo sedaj svoje velikanske krogle na notranje utrdbe in v mesto Antwerpen. Nemški general Beseler je že v sredo popoldne obvestil antwerpenske oblasti, da namerava obstreljevati mesto. Po padcu predutrdbe Breen-donk je pa začel v četrtek opolnoči obstreljevati mesto. Prva granata je padla v južni del mesta. Med obstreljevanjem je metal tudi neki nemški Zepelin bombe na mesto in zlasti na shrambe za petroleje. Začelo je goreti, vsled česar so petroleji izpuštili. Nato so Nemci obstreljevali severni del mesta. Južni kolodvor gori. Predmestje Berchem je zelo trpelo, baje je zletela smodnišnica v zrak. Obstreljevanje Antwerpna je trajalo celo noč. Močen angleški oddelek je zasedel s težkimi topovi črto notranjih fortov, ki jih hočejo braniti do skrajnega.

Prebivalstvo Antwerpna in drugih bližnjih trgov in mest beži na vse strani. En del je došel v Vlissingen, da se odpelje na Angleško. Mnogo se jih je odpeljalo iz Antwerpna naravnost na Angleško. Tudi Rotterdam je od beguncev preplavljen. Listi poročajo iz Rosendaala: Begunci pripovedujejo, da je vojaški gubernator v Antwerpnu v četrtek pozval prebivalstvo, da naj zapusti mesto. Ob 11.30 je priplul nad Antwerpen nemški zrakoplov, ter vrigel eno bombo na kolodvor. Od takrat zapušča prebivalstvo z velikim strahom mesto. Pota proti holandski meji so črna bežečih ljudi. Številni posebni vlaki vozijo v Rosendaal.

## Antwerpen gori.

Iz Kolina se poroča, da gori mesto Antwerpen na vseh štirih koncih. Velika antwerpenska vojašnica Sv. Jurija je v plamenu, istotako vojaška bolnišnica. Ranjenci so zbežali iz nje. Belgijski kralj Albert je nameraval v četrtek izročiti Antwerpen Nemcem, toda Angleži so mu to odsvetovali. Govori se, da je belgijski kralj Albert v četrtek zvečer zapustil Antwerpen in se odpeljal na Angleško. Drugo poročilo pa ve povedati, da je kralj ranjen in še ni zapustil mesta. Popolnoma je izključeno, da bi se mogel Antwerpen še deli časa držati.

Francoski generalisimus Joffre.

Ko je dne 4. avgusta t. l. napovedala Nemčija Franciji vojsko, se je moral francoski vojni minister Messimy, ki ni po poklicu častnik, ampak meščanski parlamentarec, odločiti, komu naj poveri vrhovno poveljstvo francoske armade. Vsakdo je pričakoval, da se bo takoj odločil za načelnika generalnega štaba Joffre, a potreboval je celih 24 ur, predno ga je imenoval za vrhovnega poveljnika, ko je vendar bila vsaka minuta tako neizmerno dragocena. Vzrok tega odlašanja je bil ta, da je bil Joffre znan v armadi kot izvrsten teoretik in velik čudak. Še le tedaj, ko so se mnogi francoski generali izjavili, da se je ta čudak v raznih bojih v Indokini, na Formozi in na otoku Madagaskar zelo odlikoval ter doprinesel dokaz, da je izvrsten vojskovodja, je bil imenovan za generalisimusa francoske armade.

Kdor je imel priliko, obževati z generalom Joffre, je dobil nekaj čuden utis o tem možu. General Joffre namreč posnema v vseh svojih dejanjih že celih 44 let velikega molčečega nemškega maršala grofa Moltke-ja, zmagovalca nad Francozi leta 1870-71. Tega leta je namreč vstopil Joffre kot prostovoljec v francosko armado in postal v kratkem času častnik. V raznih bitkah med francoskimi in nemškimi četami leta 1870 je imel Joffre priliko občudovati izvanredno točnost, strogi red in dalekosežne bojne načrte nemške armade, lastnosti, katerih ni našel v lastni armadi. Vedno bolj je občudoval moža, ki je spravi-

vil nemško armado na tak vrhunec popolnosti in jo vodil od zmage do zmage — grofa Moltke-ja, načelnika generalnega štaba nemške armade. Toda ni ga samo občudoval, ampak začel ga je tudi posnemati v vedenju in v molčečnosti. Grof Moltke je bil namreč malobeseden mož, ki ni govoril mnogo, vsled česar so ga v nemški armadi nazivali za „molčečega generala.“ Tako je postal poprej zgovorljivi in gostobesedni Joffre po vzgledu Moltke-ja redkobeseden pravcati čudak. Joffre je z vso vmeno temeljito preštudiral ves vojni načrt Moltke-ja in se vanj zelo vglobil. Prevevala ga je edina želja, kako bi mogel v najkrajšem času uporabiti svoje študije v vojski proti Nemčiji. Ker pa do te vojske le ni hotelo priti, je vstopil v častniški zbor francoskih kolonijalnih čet v Afriki in tudi v Aziji. V Aziji, daleč proč, je kmalu zaslovel kot preosnovitelj francoskih kolonijalnih čet in odličan vojskovodja, ki je vodil francoske kolonijalne čete v raznih vojskah in uporih od zmage do zmage. Vsled tega je bil ves francoski častniški kor, ko je zazvedel za imenovanje Joffreja za vrhovnega poveljnika francoske armade v sedanji vojski, popolnoma prepričan, da se bo Joffreu posrečilo, da bo zmagonosno že v nekaterih tednih vkorakal v Berlin — tem večje je pa sedaj razočaranje, ko stoje nemške čete komaj 60 do 70 kilometrov proč od Pariza.

## Zima v Rusiji.

Dalje, nego v drugih deželah, pritiska zime trda pest daljne poljane Rusije. Stepe, doslej puste, enolične, se odevajo v blestečo nevestino obleko, ki jej zmrzlina in mraz kmalu dasta blesteč sijaj bisernice. Sicer pokriva sneg morje in obrežje, polje in pot in dela vnanjo sliko dežele še enoličnejšo, ali ravno s tem pridobiva narava na veličini.

Mraz nikakor ne moti veselja. V sredini Rusije, v širini Petrograda ali Moskve, je mraz na planem redko tako neznosen, da bi prisilil Ruse, da bi se zagreblili v svoje kočje. Ob tišini — in pri velikem mrazu vlada navadno tišina — je temperatura 20—30 stopinj pod ničlo prav lahko prenašati; 10—12 stopinj, kar je srednja temperatura najmrzlejših mesecev — dajejo čisto prav ugodno vreme. V onih širinah je gibanje zraka, veter, ne pa stopinja temperature, kar povzroča občutljivost mraza in ga dela težavnega.

Dolge zimske noči, ki postajajo v glavnih mestih povod za slavnosti, tudi za kmete niso brez zabave. Tudi ti občutijo potrebo, da se shajajo k delu, ali razveseljevanju. Še pred kratkim so se zbirale v severnih provinciah žene in dekleta v največji koči vasi, ki so jo včasih nalašč najeli za ta namen. Ob migljajoči luči smolnatih tresk imajo kmečke večerne sestanke naroda, ki ga zima sama sili k družnosti. Ko so v razgovorih napredle lanu ali volne in so prišli poleg njih fantje, začeli so prepevati kako tistih mešanih zbornih pesmi, ki so zveste ruskemu narodu, ali pa s kakim svojih počasnih plesov ob spremijevanju balajke, ki jo danes le prerada izpodriva — harmonika. Zima ima svoja dela, kakor svoje zabave. V Rusiji, kakor povsod, je zima letna doba mest, družb in veselja. Na deželi je to čas transportov, kar je tam, kjer je daljava v največjo oviro, velike važnosti. Poleti so kmetom na razpologi le ceste, ki jih je premalo po številu in niso v dobrem stanju. Pozimi pa jim sneg in led gradi krasne poti, na katerih postaja potem živahno. Pomanjkanje snega zakasnjuje včasih sani in ustvarja s tem veliko neprimliko. V časih, ko se menjata zmrzlina in južno vreme, v jeseni in na spomlad, je kmet najpogosteje prisiljen ostajati doma. Brezdelica v zimi je v severnih provinciah ustvarila vse tiste obriti, od katerih žive cele vasi in ki so oživele potovalno trgovino ter mnogoštevilna sejmišča, kjer se prodajajo izdelki kmečke domače pridnosti. V zimi izdelujejo kmetice rdeče in modre čipke in tiste mične robce z barvanimi vezenci, ki so jim poteze kakor vzete iz ledenih cvetlic, ki jih riše mraz na šipe oken.

## Kako dolgo bo trajala sedanja vojska?

V sedanjem vojskinem času vstajajo razni preroki, ki prerokujejo, kako dolgo bodo trajali vojni dogodki. Mi smo mnenja, da so vsa ta prerokovanja skoro gotovo brez vse podlage, ker vojskujoče se države se pač ne bodo ozirale, če straši kak tak novodoben „prerok“ eni ali drugi državi s poginom. — Potek vojske je odvisen od bližnjih dogodkov na velikih bojiščih, a ne od domišljije raznih prerokov. A da pa naši čitatelji izvedo, kako so ta prerokovanja, priobčujemo tudi mi v naših listih nekatere novodobne prerokške proizvode.

Z vprašanjem, kako dolgo bo trajala svetovna vojska, se je bavil minolo spomlad francoski polkovnik Henri Vordaaq v knjigi „La guerre en XX. siècle.“ Napovedoval je vojno med Nemčijo in Avstrijo na eni in Rusijo, Francijo in Angleško na drugi strani. Glede vprašanja, kako dolgo bo trajala ta vojna, piše Vordaaq: Večkrat je čuti mnenje, da je dolga vojna nemogoča, ker zmanjka denarja. To je zmotno. Velikanski zakladi državnih bank in veliko bogastvo velikih narodov pričajo, da evropske države še nikoli niso bile tako pripravljene za vojno,

kakor sedaj. Če je mogla Francija posoditi trideset milijard, Nemčija pa dvajset milijard, potem ni verjetno, da bi prišle vojujoče države v denarne zadržge. Gospodarsko ne procvitajoča Japonska je med vojno z Rusijo na svojem ozemlju dobila 1200 milijonov posojila — koliko laglje si pomorejo evropske države! Po mnenju Vordaaqevem se bo boj nadaljeval do izčrpanja zadnjih sil in zadnjih sredstev. Strategija (vojno znanstvo) uči, da traja vojna toliko dalje, čim bolj široka je fronta (bojna črta) sovražnih držav in da je hitrost bojev tem manjša, čim večje so armade. Leta 1870 je bila strategična fronta nemške armade kakih 120 km dolga in je bilo v resnici v boju 400.000 mož. Za vojno prihodnost, v kateri smo zdaj, je računal Vordaaq, da bo fronta dolga 250 do 350 km. Zаради tega in ker bodo armade veliko večje, bodo gibanja posameznih korov počasnejša in bo odločilna bitka trajala gotovo jako dolgo.

**Izpred deželnoobrambnega sodišča.** Iz Gradea se poroča: Nadalje so še izpuščeni: Franc Škof, kaplan v Kamnici, Miroslav Volčič, župnik v Breznu, nadučitelj Franc Krajnc od Sv. Barbare pri Mariboru in Anton Novačan, pisatelj v Celju. — Trgovski pomočnik A. Jirin iz Celja je bil kaznovan na 2 leti težke ječe, ker je klical dne 27. julija v Gaberju pri Celju: „Živijo Srbija!“ Čevljar Štifter iz Štajnacha na Gornjem Stajerskem je bil kaznovan na 13 mesecev težke ječe radi klica: „Čisto prav je, če so tepeni Avstrijci od Srbov in Albancev. Lakote naj poginejo!“ Delavec Jakob Gradischnig je dne 5. avgusta na kolodvoru v Prevaljah klical „Hoch Serbien!“; kaznovan je na devet mesecev težke ječe. — Ob sklepu uredništva smo dobili poročilo, da je izpuščen iz zaporov v Gradeu Ivan Hlebič, posestnik pri Sv. Križu nad Mariborom.

**Nemški cesar Viljem in duhovščina.** Duhovnik Brunkmann, ki je bil v vojski in prišel v ujetništvo Francozov ter se rešil, je pripovedoval cesarju Viljemu, ki je obiskal frančiškane, o dogodkih svojega ujetništva in o krutem postopanju Francozov. Cesar je ogorčen rekel: „Kaj takega je mogoče le v državi, v kateri preganjajo sv. cerkev in so oropali ljudstvu vsako vero!“ — Iz teh besed bi se pri nas lahko marsikdo mnogo naučil in si napravil drugačno sodbo.

**V Gradeu kolera.** V Gradeu je prišel iz severnega bojišča od trenu odpuščen konjar Ivan Baraduzki, ki ima kolero. Zjda mu je malo boljše. Storilo se je vse, da ostane ta slučaj osamljen in da se ku-ga ne razširi.

## Zadnja poročila.

Kodanj, 9. oktobra. Velikanska bitka sedaj na Francoskem dosegla vrhunec srditosti. Pričakuje se, da bo padla odločitev že v nekaterih dnevih. Najlutejše borbe so na nemškem levem krilu.

Klausenburg, 9. oktobra. Del ruskih čet je skušal udreti mimo Marmaroš-Szigeta po dolini reke Vizo v komitat Bess-Terczena s sod na Sedmograško. Upad je bil odbit. Rusi so bežali v zahodni smeri proti mestu Magyarlapos.

Dunaj, 8. oktobra. Na novo so se pojavili slučaji kolere: V Brnu 1, v Veliki Niemšici na Moravskem 6, v Veliki Sterovici 1, v Šleziji 1, v Galiciji 19.

Rim, 9. oktobra. Italijanski vojni minister N. Grandi je odstopil.

Essen ob Ruri, 9. oktobra. Na zahtevo Angležev so Belgijci v pristanišču Antwerpen spustili v zrak 32 nemških trgovskih parnikov ter mnogo drugih manjših ladij in okrog 20 parnikov za plovbo po reki Ren.

Milan, 9. oktobra. Esad paša koraka s 4000 možmi proti Skadru.

Kodanj, 9. oktobra. Železniška zveza med Parizom in Londonom se je včeraj zopet otvorila. Iz tega se sklepa, da ta progа ni več od Nemcev ogrožena.

## Antwerpen — padel.

Ob sklepu uredništva (ob 12. uri dopoldne) še smo dobili sledeče poročilo:

Dunaj, 10. okt., ob 10. uri dop.

Veliki nemški glavni stan uradno poroča, da je včeraj, v petek dne 9. oktobra dopoldne, padlo več utrdb notranjega trdnjavskega pasu v Antwerpnu nemški armadi v roke. Mesto Antwerpen senahaja od včeraj popoldne v nemški posesti. Poveljnik in posadka zbežala iz Antwerpna. Nekateri stranske utrdbe se senahajajo v lasti Belgijcev in Francozov. Te utrdbe pa nimajo na posest mesta Antwerpen nobenega upliva in pomena.